

Одриско царско име от края на V и от първата половина на IV в. пр. Хр. По-късно се разпространява и извън династията:

1. А. I, наречен Стария от Исократ, е познат като **Медок** (Меток), Амедок [*Isocr. V, 6*]. Той е най-вероятният пряк наследник на **Севт I**, защото е засвидетелстван като одриски цар към 407 г. пр. Хр. Тогава А. I установява приятелски отношения с атинския военнополитически деец и авантюрист **Алкивиад**, комуто дарява укрепени места при шийката на **Тракийския Херсонес**, край брега на **Пропонтида**.

А. изглежда не предприема големи начинания, но е сигурно, че авторитетът и богатството на Одриската държава по негово време се запазват. През 400 г. пр. Хр. пратеничество на гр. Парион тръгва да сключва съюз с А. I срещу персийския сатрап Тисаферн, който е започнал да възстановява персийската власт над малоазийските елински градове и особено над онези в района на Проливите.

В Ксенофоновия *Анабазис* [*Xen. Anab. VII, 7, 2-3*] А. е наречен *горен цар*, за да бъде съпоставен със Севт II, който владее *долната*, т. е. крайморската част на одриската територия. В случая тези формули са израз на дипломатическото уважение на наемния командир Ксенофонт към неговия домакин Севт, назван по-късно **Втори**, който през последните години на V и през първите години на IV в. пр. Хр. е **парадинаст** на А. I, както изрично обяснява и Аристотел в своята *Политика* [*Arist. Ath. pol. V, 10*].

Независимо от някои колебания, монетите с името на А., сечени в **Мароней**, изглежда принадлежат на А. II. А. I изчезва от **изворите** след 400 г. пр. Хр. и преди 386 г. пр. Хр., когато цар на **одрисите** вече е **Хебризелм**.

2. А. II - приемник на **Котис I**, заедно с **Берисад** и с **Керсеблепт**. През 359 г. пр. Хр. той установява властта си над одриските земи и на изток от долното течение на р. **Нестос** (от **Бистонското езеро** до долното течение на р. **Хеброс**). Локализацията на царството му се потвърждава от бронзови монети с неговото име, сечени в Мароней. Заедно с Берисад, А. II принуждава Керсеблепт да го признае за оправомощен съвладетел и успява да стане един от тримата тракийски царе - партньори на **Атина** в договора от 357 г. пр. Хр. По силата на този договор, А. II също придобива право на данъчен откуп от елинските колонии по Егейското крайбрежие, които членуват във Втория атински морски съюз.

През 356 г. пр. Хр. **Филип II Македонски** превзема областта на **Пангей**, разположена на изток от р. **Стримон** и слага началото на кампанията си срещу Тракия и срещу атинските владения по нейното крайбрежие. През 354 г. пр. Хр. Филип II прониква във владенията на А. II до Мароней като придружител на тиванския пълководец Памен, който се насочва по крайбрежния път срещу персийския цар Артаксеркс III (359 - 338 г. пр. Хр.), но не успява да направи А. II свой съюзник.

След 354 г. пр. Хр. А. II поканва наемните командири Симон и Бианор, атински почетни граждани, за да се противопостави с тяхна помощ на Керсеблептовия поход на запад, както съобщава Демостен [23, 10; 12; 189] и успява, в съюз с **Кетрипорис**.

През 352/351 г. пр. Хр. Филип II предприема първия си поход в Тракия. На негова страна застава А. II, за да отвърне на Керсеблепт.

След 351 г. пр. Хр. А. II вече не се споменава в изворите.

†**Александър Фол**